

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka a ve věci

žalobkyně: **V. L.**
státní příslušnice Ukrajiny
bytem X
údajně zastoupená advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o **žalobě proti rozhodnutí žalované** ze dne 29. 4. 2020, č. j. MV-47877-4/SO-2020,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 1. 2020, č. j. OAM-35158-10/DP-2019, byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Žalovaná její odvolání shora uvedeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí ministerstva vnitra potvrdila.
2. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalované podala u Krajského soudu v Praze žalobu. Tato žaloba byla podána dne 1. 6. 2020 z datové schránky Mgr. Ladislava Barty, aniž by ale tento avizovaný zástupce doložil své oprávnění zastupovat žalobkyni přiložením plné moci.
3. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 22. 6. 2020, č. j. 51 A 59/2020 - 16, žalobu odmítl, neboť advokát, z jehož datové schránky byla podána, plnou moc k zastupování žalobkyně ani přes výzvu soudu nedoložil. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 18. 11. 2020, č. j. 8 Azs 100/2020 - 43, vyhověl a předmětné usnesení zrušil. Důvodem zrušení byla skutečnost, že v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2020, č. j. 51 A 59/2020 - 10, jež obsahovalo výzvu k doložení plné moci, nebylo obsaženo poučení o následcích nevyhovění výzvě ve smyslu § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. Soud konstatuje, že jediná plná moc založená ve spise se výlučně týká řízení o kasační stížnosti (viz shora zvýrazněný závěr Nejvyššího správního soudu) a že plná moc k zastupování žalobkyně v řízení před krajským soudem dosud doložena nebyla. Soudu je

zřejmé, že v řízení o kasační stížnosti plná moc nepochybně předložena byla, avšak pouze pro řízení o kasační stížnosti, neboť ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2020, č. j. 8 Azs 100/2020 - 43, je v bodě 15 výslovně uvedeno: „*V dalším řízení krajský soud zástupce stěžovatelky s patřičným poučením znovu vyzve k předložení plné moci, kterou bude doloženo jeho oprávnění stěžovatelku v řízení o žalobě zastupovat. **Plná moc, která byla předložena v průběhu řízení o kasační stížnosti, je totiž výslovně omezena pouze na řízení o kasační stížnosti***“ (zvýraznění doplněno zdejším soudem). Plná moc opravňující zastupovat žalobkyni v řízení před krajským soudem však dosud k dispozici není. Pro úplnost soud podotýká, že součástí spisového materiálu, který Nejvyšší správní soud vrátil Krajskému soudu v Praze spolu s doručením zrušujícího rozsudku, nebyla žádná písemnost, jež by dle svého obsahu byla plnou mocí k zastupování v řízení před krajským soudem.

5. Krajský soud v Praze proto usnesením ze dne 9. 12. 2020, č. j. 51 A 59/2020 - 31, opakovaně vyzval advokáta Mgr. Ladislava Bártu (podatele), aby do 15 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení předložil plnou moc dokládající oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované. Výrokem II téhož usnesení soud současně učinil výzvu k odstranění vad návrhu, v němž nebyly uvedeny žádné žalobní body. Předmětné usnesené obsahovalo výslovné poučení, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud žalobu odmítne.
6. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2020, č. j. 51 A 59/2020 - 31, nabylo právní moci dne 29. 12. 2020 marným uplynutím lhůty k podání námitek podle § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2020, sp. zn. 22 Cdo 1933/2019). Patnáctidenní lhůta pro předložení plné moci počala běžet dne 30. 12. 2020 a skončila ve středu 13. 1. 2021 (srov. § 40 odst. 1 s. ř. s.). Jelikož plná moc nebyla soudu v této lhůtě předložena, nemá soud nadále postaveno najisto, zda advokát, z jehož datové schránky byla žaloba podána, je skutečně oprávněn žalobkyni v řízení zastupovat.
7. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) „*[k]aždý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, musí své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil*“ (srov. § 64 s. ř. s.).
8. Nedoložením oprávnění zastupovat vzniká pochybnost, zda zástupce skutečně vykonává v řízení práva osoby, za jejíhož zástupce se označil, čímž chybí jedna z podmínek řízení. Nesplnění povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 o. s. ř. již při podání žaloby však představuje nedostatek podmínek řízení, který lze odstranit. Závěr, že doložení plné moci zástupce je nutnou podmínkou řízení i pro oblast správního soudnictví, potvrdil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007 – 247, č. 1773/2009 Sb. NSS, v němž uvedl, že „*[v]e správním soudnictví jsou podmínky řízení vnímány jako takové podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé; jejich nedostatek tedy brání soudu vydat meritorní rozhodnutí [...]. Jsou chápány jako podmínky přípustnosti procesu jakožto celku, přičemž se upínají k procesním úkonům stran či soudu. [...] Teorie procesního práva i soudní praxe řadí mezi **podmínky řízení** na straně soudu především pravomoc, příslušnost, **na straně účastníků** řízení způsobilost být účastníkem řízení, procesní způsobilost, popřípadě též **plná moc zmocněnce v případě zastoupení***“ (zvýraznění doplněno zde i dále v textu soudem). V soudním řízení je totiž třeba zajistit, aby procesní úkony ve

věci nečinil někdo, kdo k tomu není oprávněn. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dále v usnesení ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 - 33, uvedl: „[b]yla-li [...] žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činen za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, pak je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“

9. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[...] soud usnesením odmítne návrh, [...] nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“
10. Vzhledem k tomu, že i přes výzvu soudu (obsahující řádné poučení) zástupce žalobkyně nedoložil oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení, soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl (výrok I).
11. Soud pro úplnost podotýká, že kromě nedoložení plné moci trpí podání také tím, že z jeho obsahu nejsou patrné žádné žalobní body, tj. žádné relevantní skutkové a právní důvody, z nichž by bylo možno zjistit, v čem je spatřována nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ani tento nedostatek nebyl po výzvě soudu ve stanovené lhůtě (a navzdory poskytnutému poučení) odstraněn. Není-li ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu uplatněn alespoň jeden žalobní bod tak, aby žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 téhož zákona (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, body 58 až 61, 64). Proto i kdyby zde nebyl nedostatek spočívající ve shora specifikované absenci plné moci (jenž je v této věci primárním důvodem odmítnutí), nastupoval by další důvod pro odmítnutí žaloby kvůli absenci žalobních bodů.
12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.; výrok II).
13. Jelikož se tímto usnesením řízení končí, nerozhodoval soud již o žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žaloby.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. ledna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu